* * *

П'ятою дією драми
Віє повітря осіннє,
В паркові кожна клумба —
Ніби свіжа могила.
Справлена чиста тризна,
Нічого більше робити.
Що ж я так гаюся, ніби
Станеться чудо небавом?
Так човен важкий на причалі
Слабкою рукою тримати
Ще можна, прощаючись довго
З тим, хто зостався на суші.

1921